

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ «WHY IS BREXIT SO EXPENSIVE?» ΤΗΣ YASMEEN SEHRAN, «WHY IS BREXIT SO BAD FOR THE GLOBAL ECONOMY» ΤΟΥ GILLIAN B. WHITE, «THE ECONOMIC CONSEQUENCES OF BREXIT, A CONVERSATION WITH SWATI DHINGRA». ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ BREXIT

ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΥΣΑΦΟΥΔΗΣ

Ε2014028

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ: ΛΙΒΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ, ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2019

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ «WHY IS BREXIT SO EXPENSIVE?» ΤΗΣ YASMEEN SEHRAN, «WHY IS BREXIT SO BAD FOR THE GLOBAL ECONOMY» ΤΟΥ GILLIAN B. WHITE, «THE ECONOMIC CONSEQUENCES OF BREXIT, A CONVERSATION WITH SWATI DHINGRA». ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ BREXIT

Τίτλος Πτυχιακής Εργασίας: ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΩΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ «WHY IS BREXIT SO EXPENSIVE?» ΤΗΣ YASMEEN SEHRAN, «WHY IS BREXIT SO BAD FOR THE GLOBAL ECONOMY» ΤΗΣ GILLIAN B. WHITE, «THE ECONOMIC CONSEQUENCES OF BREXIT, A CONVERSATION WITH SWATI DHINGRA». ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ BREXIT

Ονοματεπώνυμο φοιτητή: Χρυσάφουδης Άγγελος

Αριθμός Μητρώου: Ξ2014028

Επόπτης της Π.Ε. (επιβλέπων καθηγητής): Λίβας Σωτήριος

Δεύτερος Επόπτης: Κεντρωτής Γεώργιος

Δηλώνω υπεύθυνα ότι εκπονώ πτυχιακή εργασία, αφού μελέτησα τον Κανονισμό Πτυχιακής Εργασίας και με την προϋπόθεση ότι δεν έχει εκπονηθεί ή εκπονείται η ίδια πτυχιακή εργασία από άλλο φοιτητή του Τμήματος. Αποτελεί προϊόν προσωπικής μελέτης και εργασίας και όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για την συγγραφή της δηλώνονται σαφώς και στο βιβλιογραφικό κατάλογο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	6
2. ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΕΙΜΕΝΑ.....	7
3. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΑ.....	16
4. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ.....	29
I. Σχολιασμός της μεταφραστικής εντολής.....	29
II. Σχολιασμός της μεταφραστικής εντολής.....	29
III. Αιτιολόγηση των λύσεων των διαφόρων μεταφραστικών προβλημάτων.....	32
5. ΕΠΙΛΟΓΟΣ	35
6. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	36

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αφορά την μετάφραση και τον σχολιασμό διαδικτυακών άρθρων, σχετικά με το Brexit. Ιδιαίτερα για τις οικονομικές του συνέπειες που επρόκειτο να ακολουθήσουν , αφότου το Ηνωμένο Βασίλειο αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πιο συγκεκριμένα τα άρθρα «*Why Is Brexit So Expensive?*», «*Why is Brexit So Bad for the Global Economy*» και «*The Economic Consequences Of Brexit, A Conversation With Swati Dhingra*» , αναλύουν ζητήματα και θέσεις τόσο της Βρετανικής μεριάς όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πολύ περισσότερο αναλύεται, κατά πόσο επιζήμιο θα είναι για το Ηνωμένο Βασίλειο αυτή η επικείμενη απόφαση. Με το δημοψήφισμα, σύμφωνα με τα άρθρα ο κόσμος δεν γνώριζε ακριβώς τις συνέπειες που θα ακολουθούσαν με την πρόθεση της ψήφους τους να δείχνει Leave.

Γενικότερα, τα τρία αυτά άρθρα είναι οικονομικού περιεχομένου, το οποίο όμως είναι άψογα προσαρμοσμένο με τη γλώσσα, κάνοντας τα κείμενα εύκολα αναγνώσιμα και κατανοητά από την πλειοψηφία των ανθρώπων. Απευθύνεται σε άτομα που έχουν σχέση με το αντικείμενο αλλά και σε αυτούς που θέλουν να ενημερωθούν πάνω σε αυτό το επίκαιρο ζήτημα των τελευταίων χρόνων.

Στην συνέχεια της εργασίας παραθέτω τα πρωτότυπα κείμενα, έπειτα τη μετάφραση τους. Ακριβώς μετά προχωρώ στην ανάλυση και στο σχολιασμό τόσο στα κείμενα αφετηρίας και κείμενα στόχος όσο και στην αντιμετώπιση των μεταφραστικών προβλημάτων και τις λύσεις τους, αναφέροντας παραδείγματα.

Στο τέλος , βρίσκεται η βιβλιογραφία και τα βοηθήματα που χρησιμοποίησα για την ολοκλήρωση αυτής της εργασίας.

2. ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

The Economic Consequences of Brexit

A conversation with Swati Dhingra

Before Britons voted to leave the European Union, Swati Dhingra, an assistant professor of economics at the London School of Economics, wrote a series of papers with her colleagues trying to convince them otherwise by pointing to the economic consequences. Two weeks after voters chose Brexit, Dhingra spoke with *Foreign Affairs* deputy managing editor Stuart Reid in London.

Were you surprised at the immediate financial turmoil after the vote?

Not at all, because we had already seen that the turmoil actually started a bit before, in terms of the real business activity. Recruitment companies weren't hiring very much. Seventeen percent of the 340 companies that were surveyed recently said that they were on a hiring freeze. Another 25 percent said that they were only doing short-term contracts. Mergers and acquisitions were down 70 percent compared to last year. So in that sense, we were already seeing real business activity come to a standstill. And the uncertainty index developed by Nick Bloom at Stanford University was at its 19-year high, higher than what we saw during the Scottish referendum, during the global financial crisis, and [after] the September 11 attacks.

Break down the economic consequences of Brexit.

At the moment, Britain is a member of the single market as a member of the European Union, which means we have free trade in goods, services, free movement of people and capital. And all of those are coming into question, because the default is WTO membership, which would come into play if we don't negotiate anything else in the meantime with the European Union regarding the single market.

So what does that mean? That's going to mean that we're no longer going to have tariff-free access to the European Union market. We're not going to be able to do business with the European Union with the same ease that we do now. And the reason that's important is that 50 percent of U.K. trade and investment comes from the European Union. This is our biggest trade and investment partner, and once that trade and investment becomes more expensive to do, we're going to see a contraction. That's going to show up in lower employment, fewer jobs, and reduced economic growth in the U.K.

Ninety-six percent of economists agree that a Brexit would have substantial economic cost to the U.K. economy.

Ninety-six percent of economists agree that a Brexit would have substantial economic cost to the U.K. economy. The magnitude they're thinking of is about a one percent to three percent decrease in British GDP over the next five years after Brexit, and a bigger two percent to eight percent drop over about 15 years.

Can the trade problem be solved while keeping the spirit of the Brexit vote in place?

We can renegotiate a lot of the trade agreements. There are three different ways of doing it. One approach is a Norway-style agreement, which means we pretty much maintain the same access to the single market. There will still be some amount we'll be giving up in terms of access, because tariffs are already very low between industrial countries. Where the trade agreements become important is where they reduce non-tariff barriers, things like different sets of regulations. That's really what the European Union has achieved. It's tried to harmonize a lot of these regulations.

NEIL HALL / REUTERS

Marchers protest the vote to leave the EU, July 2016

And it's not just about regulations. It's also about things like rules of origin. When Norwegian salmon comes into a European Union country, it has to comply with certain rules-of-origin requirements, which the U.K. doesn't, because it's a member of the European Union. These are fairly substantial costs that most businesses, especially small businesses, find difficult to fulfill. Those are going to become much more expensive. And we would still have to accept free movement of people, which is going against the spirit of the Brexit vote. We would also have to accept pretty much all EU regulations. Norway accepts 75 percent of the EU regulations and has absolutely no voice in the decision-making process.

The other approach is what Switzerland has with the European Union. Most people think that the European Union is not going to give that, and it took a very long time to actually get each of those agreements negotiated. It gives you access to the single market, but not fully in services, which from the U.K.'s perspective is very important, because a lot of its trade surplus comes from services trade, and a lot of its foreign investment is in the services sector. So the

U.K. probably is not going to be so happy even with the Switzerland-style deal, and again, we still have to accept free movement of people and the EU regulations.

Finally, on the other end of the spectrum is a WTO membership deal. What we will still probably have to do is think of other ways of negotiating with the European Union, because being part of the WTO, we'll get the same kind of access that currently Brazil, China, or the United States has to the European Union market. There's going to be no preferential access. The big problem is that most trade agreements (especially trade agreements that we do today, which are not about tariffs but are really about non-tariff barriers) take anywhere from five to ten years—even 15 years, some would say.

Unfortunately, the European Union is the one that got scapegoated.

Do you think the 52 percent of voters who voted for Leave were voting against their economic self-interest?

Yes. We're looking at a country which, just like the United States, has seen almost three decades of stagnating wages, has seen austerity happen to it, and has seen a lot of economic polarization. If you look at the U.K.'s inequality statistics, they look very similar to what happened in the United States. We're talking about a very devided society. This was an anti-establishment vote. It was a protest vote against many policies that have hurt poor people a lot more than they've hurt any other high-income individuals.

Unfortunately, the European Union is the one that got scapegoated. That's really worrisome because the same areas that voted overwhelmingly to leave are the ones that are going to be most negatively affected. One example is Sunderland [a city in the north of England]. I went and talked to the city council in Sunderland about Brexit, and what they told me was, "One worry we have is that the Nissan plant might decide to relocate to outside of Paris because they have some kind of tie-up with Renault."

Once the Nissan plant moves out of Sunderland, what is going to happen to those middle-income jobs that it's creating there? And what's going to happen to all the other suppliers that have located there mainly because they're suppliers to the Nissan economy or they get demand because Nissan employees are spending money? But somehow the message never came across to the people there: "You might become like Detroit."

MARY TURNER / REUTERS

Leave campaigner, former London mayor, and current Foreign Secretary Boris Johnson, June 2016.

What about Europe? Is it going to take an economic hit without Britain in it?

Trade with the U.K. will become more expensive. Countries like Ireland are going to be quite badly hit, because they're so well integrated with the U.K.'s supply chains. For some other countries, there are not going to be big economic costs coming just from the U.K. leaving, but we might see the start of a chain reaction. If the U.K. exits, tomorrow there'll be a vote in France, Italy, the Netherlands, Sweden. Then I think we're talking about a protracted period of uncertainty and therefore reduced business activity.

What does Brexit mean for the future of London as a financial capital?

It all depends on what sort of new deal comes about. What motivates a lot of banks to locate in this country is the single passport privilege [which gives financial institutions the automatic right to operate in other EU countries]. They can almost costlessly do business with the European Union. Once that goes away, you've taken away that ease of doing business, and it's fairly easy for these businesses to move around. That's not to say London doesn't have other inherent strengths—yes, it has English law—but certain transactions can easily be re-routed. That's what we should expect.

You mentioned that people voted against their economic self-interest. Is part of the problem that the gains of globalization haven't been spread equally among society?

Absolutely. We've seen inequality go up. If you look at the 90th percentile versus the 10th percentile person in the wage distribution, there are huge differences. They live completely different lives. But the real issue now is, How

do you put that behind you and go further? And how are you going to create these middle-income jobs to ensure that people aren't left behind in the future? That's the struggle, because tax revenues are going to be falling and welfare spending is only going to decline further; austerity is going to continue for another year at least. So the people who are now going to be at the receiving end of [the consequences of Brexit] are going to be already-marginalized people and young people entering the job market.

Where the media failed was that it never clearly communicated to the people, "Here's the good economics."

But where the media failed was that it never clearly communicated to the people, "Here's the good economics, which is telling you that [leaving the EU] is going to have all of these economic consequences for you." What they instead said was, "Here's one view, and here's the second view"—even though one view was shared by 96 percent of economists, and the other view was a very debunked economics, which was driving the notion that there might be benefits from Brexit. People were left with the impression that there was some kind of academic debate about this.

Is it frustrating as an economist that you very carefully laid out all of the economic downsides to leaving, only to have people not listen?

Absolutely. I think all of us did this purely out of public service. I get no money, and no reduction in any other responsibility that I have in my job to do any of this. I gave talks everywhere, from Sunderland to Wales to London. It's really frustrating. We went through a lot of effort to put the good information out. It was not written for an academic audience; it was written for anybody.

But it's not my job to then communicate it in a mass public forum; that's the job of the media. We can only say, "Here is the good economics from the bad economics. Here's why the bad economics is bad." We can sift out that information for the journalists to pick up, and then their job is to communicate it on a broader level. It's really frustrating that that didn't happen. We keep getting called, once again, to do interviews and answer the same questions. Then we're asked, "Why didn't you communicate this before?" We tried. You never listened

Why Brexit Is So Bad for the global Economy

The regulations and trade negotiations will be a nightmare to sort out, but the scariest part right now is the uncertainty.

GILLIAN B. WHITE

JUN 24, 2016

ERIC VIDAL / REUTERS

Great Britain's decision to extricate itself from the EU has consequences that are at once far-reaching and unknown. By Friday morning, no market was immune. Great Britain's currency, the pound, had fallen to its lowest levels since 1985, and the FTSE (an index of the London stock exchange) and DAX (a German stock index) plummeted. In the U.S., markets opened in the red, gold (a commodity that many investors flee to at times of uncertainty) was up, and traders around the globe prepared for a volatile day amid the question of what the future will look like with the U.K. untethered from the European Union.

The health of an economy is significantly influenced by the policies and regulations that govern its financial systems. But the problem here goes far beyond a change in regulations: The bottom line is that no one really knows what will happen in either Great Britain or the EU—and that is in and of itself an economic problem. Markets don't respond well to uncertainty. It's understandable, then, that Great Britain's historic move to shed its formal integration with Europe after almost six decades and the resignation of its prime minister all at one time would send markets into a bit of a frenzy.

While the country won't have to face the daunting task of creating a new currency (a point of serious concern during Grexit and the Scottish referendum), many of its political and economic policies remain intertwined with the larger European body. Great Britain will be the first country to actually leave the European Union, and the first to have to make sense of the relatively brief guidance on how to do so provided by Article 50 of the Treaty of Lisbon, which helped form the union. The severing of this tie means that important tenets of governing, like major laws, regulations and trade arrangements will need to be updated or renegotiated independently, both within the EU and with trade partners outside. Then there's the fact that Great Britain will need a new leader to oversee these new changes, since Prime Minister David Cameron—who called for the vote in the first place—stepped down after its conclusion. That, too could make the road to stability a long, arduous one.

Part of the explanation for the markets' reaction Friday morning is the fact that many didn't anticipate that the vote would actually swing in the direction of those advocating leaving the EU. And market's also don't like surprises.

All of that said, the markets have so far not been nearly as volatile as they were during periods of actual economic crisis, such as the financial meltdown of 2008. That's somewhat comforting to those who feared that a rift between Britain and the EU would cause a major downturn for the global economy. But still, the reaction has been significant. As of Friday morning, \$171 billion was lost in the decline of the FTSE. And as Justin Wolfers noted, American markets moved more on the news of Brexit than they have on news of U.S. presidential elections over the past 60 years. (Of course there are those who may outright benefit from the melee, betting against safety and stability by doing things like shorting British currency or U.K.-based banks.)

There's reason to fear that the spiral and volatility, at least for the U.K., will not end anytime soon. With stock markets and currency already taking a beating, some are worried that property markets will be next. Additionally some major economic players and investors, such as global investment banks, may shift their global strategies by moving jobs out of the U.K. after publicly supporting the campaign to stay attached to the EU. No one can forecast how the separation will play out, politically or economically—and that alone is something to worry about.

KEIMENO 3

Why is Brexit So Expensive?

It's less about economics than about negotiating power.

YASMEEN SEHRAN

JUL 19, 2017

A European Union flag is waved in front of Big Ben outside the Parliament in London on March 28, 2017. STEFAN WERMUTH / REUTERS

“Why,” begins a classic joke, “is divorce so expensive?” The U.K. is now facing its own divorce bill from the European Union, and though the exact figure is still under negotiation, it fits the premise—economic analysts project the sum could fall anywhere in the range of 20 billion to 100 billion euros. But with some U.K. leaders insisting they shouldn’t have to pay at all, it’s less clear it will fit the punchline: “Because it’s worth it.”

The massive range is a hint of just how difficult it is to determine what, if anything, the U.K. owes to the bloc it’s trying to leave behind after a generally solid, if not always blissful, 44-year union. For the EU, which claims the bill will cover financial obligations to the bloc the U.K. incurred before it voted to leave, the sum is “simply settling accounts.” As the EU Chief Brexit Negotiator Michel Barnier explained last week during a press conference in Brussels, “It’s not easy and it might be expensive, but we are not asking for a single pound or euro more than they have legally agreed to provide. You can discuss this or that budget line, but they have to start by recognizing that they have entered into commitments.” Though the U.K. hasn’t yet presented a formal response to the EU’s financial demand, some British lawmakers have dismissed the very idea of an exit bill as “absurd” and “extortionate.”

Settling on a final sum is among the many contentious issues to be settled before the U.K. can head out on its own. The issue is featured multiple times on the EU and U.K. negotiators’ agenda this week, as the sides have resumed Brexit talks in Brussels. EU negotiators have warned that it could be a sticking point, and have threatened not to move forward on other topics, such as working out a trade deal between the U.K. and the remaining 27 EU countries, until the U.K.’s financial obligations are addressed.

The European Commission, the EU’s executive arm, says the financial settlement will be “based on the principle that the United Kingdom must honor

its share of the financing of all obligations undertaken while it was a member of the Union.” As a member of the EU, the U.K. is responsible for approximately 15 percent of the 28-member bloc’s common budget. Since the EU budget is determined every seven years (the current one spans until 2020), European lawmakers want the British government to honor the financial commitments it made when the budget was agreed upon in 2013. These obligations include EU-wide investment projects, pension promises to EU officials, and other liabilities. If it agrees, the U.K. would effectively be paying into the EU budget a year beyond its projected exit date: March 2019.

Martin Beck, the lead U.K. economist at Oxford Economics, told me the issue is complicated by the fact that the U.K. is one of the EU’s few net contributors—it puts more money into the EU budget than it takes out. “That’s been true for almost every year of our membership,” he said. “If you add up the U.K.’s net contributions since 1973 and express it in current prices, you get a number of about 140 billion pounds. There’s this argument that it’s a bit bizarre to present the U.K. with a divorce bill given we’ve been subsidizing the other member states for the last 40 years.” This argument was raised last week by British Foreign Secretary Boris Johnson, who said European leaders could “go whistle” if they expect Britain to pay more than it already has.

But the EU could say the same right back. Maria Demertzis, the deputy director of European economic think tank Bruegel, told me that while the U.K. has the negotiating advantage when it comes to the divorce bill, it has a lot to lose when it comes to trade. “There isn’t a legal basis for penalizing the U.K.—it relies a lot on a gentleman’s agreement,” she said. “But when it comes to the trade deal, the U.K. has a lot to lose simply because it needs a good deal with all 27 members.” It’s estimated that nearly half of all U.K. exports go to the EU—something that is certain to change if a trade agreement isn’t reached.

It’s not that the U.K. can’t afford to pay. Demertzis said that even at its highest projection, the bill would amount to at most 3 percent of the U.K.’s GDP. The problem, however, is the way it looks. “You could compromise on the amount, but you could also come to some diplomatic outcome about how the payments are structured, whether they’re paid overtime, whether we can dress them up as payments for continuing access to EU programs,” Professor Anand Menon, the director of U.K. in a Changing Europe, an independent research institute, told me. “There are all sorts of ways you could dress this up to make it look more palatable than a simple, ‘You owe us a check for 60 billion euros.’”

Whatever the final sum, if any (some reports suggest the U.K. isn’t planning to present its own financial estimate before this week’s round of negotiations conclude Thursday), it’s not clear the haggling itself is worth it. “We’re spending a lot of bitterness and a lot of our political and negotiating capital on a small amount when what we ought to be doing is spending all of our capital on ensuring that we have a good trade deal,” Demertzis said, adding that: “The clock is ticking and trade deals require some time.”

With Britain's exit date projected to be just 19 months away, there isn't much time to waste. "These are only the first part of the Brexit negotiations," Menon said. "If you've ever watched two developed countries negotiate a trade deal, you'd know it's like hell." And that's just for getting together; breaking up is much harder to do.

3. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Οι οικονομικές συνέπειες του Brexit

Μια συζήτηση με την Swati Dhingra

Πριν οι Βρετανοί ψηφίσουν να αποχωρήσουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Swati Dhingra, επίκουρος καθηγήτρια στο London School of Economics, σύγγραψε μια σειρά από άρθρα μαζί με τους συναδέλφους της, προσπαθώντας να πείσει τους Βρετανούς για το αντίθετο, εστιάζοντας στις οικονομικές συνέπειες. Δύο βδομάδες αφότου οι ψηφοφόροι επέλεξαν Brexit, η Dhingra ήρθε σε επαφή με τον βοηθό συντάκτη του *Foreign Affairs* Stuart Reid στο Λονδίνο.

Σας προκάλεσαν έκπληξη οι άμεσες χρηματοοικονομικές αναταραχές μετά το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος;

Όχι απόλυτα, καθώς είχαμε ήδη αρχίσει να βλέπουμε τις αναταραχές πραγματικά να αρχίζουν λίγο πιο πριν, με σημείο αναφοράς τις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Οι εταιρείες δεν προσλαμβάναν πολύ. Δεκαεφτά της εκατό από τις 340 εταιρείες που ερευνήθηκαν πρόσφατα δήλωσαν ότι έχουν παγώσει τις προσλήψεις. Άλλο ένα 25% εξ αυτών δήλωσαν ότι κάνουν μόνο βραχυπρόθεσμες συμβάσεις. Οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές μειώθηκαν κατά 70% συγκριτικά με την περασμένη χρονιά. Έτσι, με αυτή την έννοια, είδαμε ήδη την επιχειρηματική δραστηριότητα να παραμένει στάσιμη. Ο Δείκτης Αβεβαιότητας, που αναπτύχθηκε από τον Nick Bloom στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ, βρισκόταν στο υψηλότερο σημείο τα τελευταία 19 χρόνια, υψηλότερα ακόμη και απ' ότι είδαμε κατά τη διάρκεια του δημοψηφίσματος στη Σκωτία, κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και μετά από τις (τρομοκρατικές) επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου.

Ανάλυση των οικονομικών συνεπειών του Brexit.

Προς το παρόν, η Βρετανία είναι μέλος μιας ενιαίας αγοράς ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο σημαίνει ότι έχουμε ελεύθερο εμπόριο σε αγαθά, υπηρεσίες, ελεύθερη κυκλοφορία ανθρώπων και κεφαλαίων. Και όλα αυτά τίθενται υπό αμφισβήτηση, επειδή η χώρα, που απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις της, είναι μέλος του ΠΟΕ (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου), ο οποίος έρχεται στο προσκήνιο εάν δεν διαπραγματευόμαστε τίποτα άλλο στο μεταξύ με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά την ενιαία αγορά.

Οπότε, πως ερμηνεύεται αυτό; Αυτό πρόκειται να σημαίνει ότι δεν θα έχουμε πλέον αδασολόγητη πρόσβαση στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θα είμαστε σε θέση να έχουμε εμπορικές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση με την ίδια ευκολία που το κάνουμε αυτή τη στιγμή. Και ο λόγος που είναι σημαντικό είναι ότι το 50% του εμπορίου και των επενδύσεων του Ηνωμένου Βασιλείου προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι ο μεγαλύτερος εμπορικός

και επενδυτικός μας εταίρος και μόλις γίνουν το εμπόριο και οι επενδύσεις πιο δαπανηρά, θα παρατηρήσουμε μια οικονομική παρακμή. Αυτό πρόκειται με τη σειρά του να γίνει φανερό στη μείωση απασχόλησης, στις λιγότερες θέσεις εργασίας και στη μείωση της οικονομικής ανάπτυξης στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ενενήντα έξι τοις εκατό των οικονομολόγων συμφωνούν ότι ένα Brexit θα έχει ένα σημαντικό οικονομικό κόστος στην οικονομία του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ενενήντα έξι τοις εκατό των οικονομολόγων συμφωνούν ότι ένα Brexit θα έχει ένα σημαντικό οικονομικό κόστος στην οικονομία του Ηνωμένου Βασιλείου. Το μέγεθος που υπολογίζουν είναι περίπου μείωση ένα έως τρία τοις εκατό του Βρετανικού ΑΕΠ κατά τα επόμενα πέντε χρόνια μετά το Brexit, καθώς και μεγαλύτερο από δύο τοις εκατό έως οχτώ τοις εκατό πτώση σε περίπου 15 χρόνια.

Μπορεί το εμπορικό πρόβλημα να σωθεί διατηρώντας το πνεύμα της ψήφου του Brexit;

Μπορούμε να επαναδιαπραγματευθούμε πολλές από τις εμπορικές συμφωνίες. Υπάρχουν τρεις διαφορετικοί τρόποι να γίνει. Μια προσέγγιση είναι η συμφωνία τύπου Νορβηγίας, το οποίο σημαίνει ότι διατηρούμε πάνω-κάτω την ίδια πρόσβαση στην ενιαία αγορά. Θα υπάρξουν ακόμη κάποια ποσά που θα εγκαταλείψουμε όσον αφορά την πρόσβαση, καθώς οι δασμοί είναι ήδη πολύ χαμηλοί μεταξύ των βιομηχανικών χωρών. Οι εμπορικές συμφωνίες γίνονται σημαντικές όταν μειώνουν ήδη τους μη δασμολογικούς φραγμούς, δηλαδή ένα είδος από διαφορετικές κανονιστικές διατάξεις. Αυτό είναι που πράγματι έχει πετύχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Προσπαθεί να εναρμονίσει πολλούς από αυτούς τους κανονισμούς.

Πηγή: REUTERS

Πορεία διαμαρτυρίας για την ψήφο εξόδου από την ΕΕ, Ιούλιος 2016

Δεν πρόκειται μόνο για κανονισμούς. Πρόκειται επίσης και για κανόνες καταγωγής. Όταν ένας νορβηγικός σολομός εισέρχεται σε μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να συμμορφώνεται με ορισμένες απαιτήσεις των κανόνων καταγωγής, τις οποίες δεν τις κάνει το Ηνωμένο Βασίλειο, επειδή είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για αρκετά σημαντικό κόστος, το οποίο οι περισσότερες επιχειρήσεις, ιδίως οι μικρότερες, βρίσκουν δύσκολο να καλύψουν. Αυτά πρόκειται να γίνουν ακόμη πιο ακριβά. Και θα πρέπει να αποδεχθούμε ακόμη την ελεύθερη κυκλοφορία ανθρώπων, η οποία αντιβαίνει στο πνεύμα του Brexit. Θα πρέπει επίσης να αποδεχθούμε σχεδόν όλους τους κανονισμούς της ΕΕ. Η Νορβηγία αποδέχεται το 75% των κανόνων της ΕΕ και δεν έχει απολύτως καμία φωνή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Η άλλη προσέγγιση είναι αυτή που έχει η Ελβετία με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρόκειται να τη δώσει αυτή και χρειάστηκε πολύς χρόνος για να επιτευχθεί η διαπραγμάτευση καθεμίας από αυτές τις συμφωνίες. Αυτή δίνει πρόσβαση στην ενιαία αγορά αλλά όχι πλήρως σε όλες τις υπηρεσίες, οι οποίες από τη μεριά του Ηνωμένου Βασιλείου είναι πολύ σημαντικές, επειδή μεγάλο μέρος του εμπορικού πλεονάσματος προέρχεται από το εμπόριο υπηρεσιών και πολλές από τις ξένες επενδύσεις είναι στο τομέα των υπηρεσιών. Έτσι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα είναι μάλλον τόσο ικανοποιημένο ακόμη και με τη συμφωνία τύπου Ελβετίας και πάλι θα πρέπει να αποδεχθούμε την ελεύθερη κυκλοφορία ανθρώπων και τους κανόνες της ΕΕ.

Τέλος, στο άλλο άκρο του φάσματος βρίσκεται μια συμφωνία ένταξης στον ΠΟΕ. Αυτό που θα πρέπει πιθανώς να κάνουμε είναι να σκεφτούμε άλλους τρόπους διαπραγμάτευσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι με το να είμαστε

μέλος του ΠΟΕ, θα αποκτήσουμε την ίδια πρόσβαση που έχουν σήμερα η Βραζιλία, η Κίνα ή οι Ηνωμένες Πολιτείες στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν πρόκειται να υπάρξει προνομιακή πρόσβαση για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι οι περισσότερες εμπορικές συμφωνίες (ειδικά οι εμπορικές συμφωνίες που έχουμε σήμερα, οι οποίες δεν αφορούν τους δασμούς αλλά αφορούν μη δασμολογικούς φραγμούς) παίρνουν από πέντε έως δέκα χρόνια- ακόμη και 15 χρόνια, όπως λένε κάποιοι.

Δυστυχώς , η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή που φορτώθηκε τις ευθύνες

Πιστεύετε ότι το 52 τοις εκατό των ψηφοφόρων που ψήφισαν για Αποχώρηση (Leave) ψήφισαν ενάντια το οικονομικό τους συμφέρον;

Ναι. Εξετάζουμε μια χώρα ,η οποία όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, έχει δει τρεις δεκαετίες στασιμότητας μισθών, έχει δει λιτότητα και πολλή οικονομική πόλωση. Εάν κοιτάξετε στις στατιστικές ανισότητες του Ηνωμένου Βασιλείου, αυτές μοιάζουν να είναι παρόμοιες με ότι συναντάει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μιλάμε δηλαδή για μία πολύ διχασμένη κοινωνία. Αυτή ήταν μια αντισυμβατική ψήφος. Ήταν μία διαμαρτυρία ενάντια σε πολλές πολιτικές που έχουν βλάψει φτωχούς ανθρώπους πολύ περισσότερο από ότι έβλαψαν οποιαδήποτε άλλα άτομα υψηλού εισοδήματος.

Δυστυχώς, η ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή που φορτώθηκε όλη την ευθύνη. Αυτό είναι πραγματικά ανησυχητικό, διότι οι ίδιες περιοχές που ψήφισαν συντριπτικά υπέρ της αποχώρησης είναι οι ίδιες που πρόκειται να επηρεαστούν αρνητικά. Ένα παράδειγμα είναι η Σάντερλαντ (μια πόλη της Βόρειας Αγγλίας). Πήγα εκεί και συζήτησα με το δημοτικό συμβούλιο της Σάντερλαντ σχετικά με το Brexit και αυτό που μου είπαν ήταν: «μια ανησυχία που έχουμε είναι ότι το εργοστάσιο της Nissan ίσως αποφασίσει να μετακομίσει εκτός του Παρισιού, γιατί έχουν κάποιο είδος σχέσης με την Renault».

Μόλις μετακινηθεί η Nissan έξω από το Σάντερλαντ, τί πρόκειται να συμβεί με όλες εκείνες τις θέσεις μεσαίου εισοδήματος που δημιουργεί εκεί; Και τί θα συμβεί σε όλους τους άλλους προμηθευτές που βρίσκονται εκεί κυρίως γιατί είναι προμηθευτές στην οικονομία της Nissan ή έχουν ζήτηση γιατί οι υπάλληλοι της Nissan ξοδεύουν χρήματα; Αλλά με κάποιον τρόπο το μήνυμα δεν έφτασε ποτέ στους ανθρώπους εκεί: «θα γίνεται σαν το Ντιτρόιτ».

Πηγή: REUTERS

Πρώην δήμαρχος του Λονδίνου και Υπουργός Εξωτερικών Μπόρις Τζόνσον, υποστηρικτής της καμπάνιας υπέρ της Αποχώρησης (Leave)

Τι συμβαίνει με την Ευρώπη; Πρόκειται να πληχθεί οικονομικά χωρίς την Βρετανία;

Οι συναλλαγές με το Ηνωμένο Βασίλειο θα γίνουν ακριβότερες. Χώρες όπως η Ιρλανδία πρόκειται να πληγούν σοβαρά, επειδή είναι τόσο καλά ενσωματωμένες στις αλυσίδες εφοδιασμού του Ηνωμένου Βασιλείου. Για ορισμένες άλλες χώρες, δεν πρόκειται να υπάρξουν οικονομικά κόστη μόνο από την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά ίσως δούμε την αρχή αλυσιδωτών αντιδράσεων. Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο αποχωρήσει, αύριο θα υπάρξουν ψηφοφορίες στη Γαλλία, την Ιταλία, την Ολλανδία, τη Σουηδία. Τότε, νομίζω θα μιλάμε για μία παρατεταμένη περίοδο αβεβαιότητας και ως εκ τούτου μειωμένη επιχειρηματική δραστηριότητα.

Τι σημαίνει το Brexit για το μέλλον του Λονδίνου ως οικονομική πρωτεύουσα;

Όλα εξαρτώνται από το τι είδους νέα συμφωνία θα υπάρξει. Αυτό που παρακινεί πολλές τράπεζες να εγκαθιστούν σε αυτή τη χώρα είναι το προνόμιο ενιαίου διαβατηρίου, το οποίο δίνει στα οικονομικά ιδρύματα το αυτόματο δικαίωμα να έχουν εμπορικές σχέσεις με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορούν σχεδόν χωρίς κόστος να έχουν εμπορικές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόλις αυτό χαθεί, θα σας έχει αφαιρεθεί η ευκολία να κάνετε εμπορικές δραστηριότητες, και αυτό είναι απόλυτα εύκολο γι' αυτές τις

επιχειρήσεις να μετακινηθούν. Αυτό δεν σημαίνει ότι το Λονδίνο δεν έχει άλλα εγγενή πλεονεκτήματα- ναι, έχει την Αγγλική Νομοθεσία- αλλά σίγουρα ορισμένες συναλλαγές μπορούν εύκολα να ανα-προσανατολιστούν. Αυτό είναι που θα πρέπει να αναμένουμε.

Αναφέρατε ότι οι άνθρωποι ψήφισαν ενάντια στο οικονομικό τους όφελος. Είναι μέρος του προβλήματος ότι τα κέρδη της παγκοσμιοποίησης δεν έχουν κατανεμηθεί ισάξια στην κοινωνία;

Απολύτως. Έχουμε δει την ανισότητα να αυξάνεται. Αν κοιτάξετε το 90^ο εκατοστημόριο απέναντι στο 10^ο εκατοστημόριο στην κατανομή των μισθών, υπάρχουν τεράστιες διαφορές. Ζουν τελείως διαφορετικές ζωές. Αλλά το πραγματικό θέμα είναι, πως το αφήνεις πίσω αυτό και προχωράς παρακάτω; Και πως πρόκειται να δημιουργήσετε αυτές τις δουλειές μεσαίου εισοδήματος για να διασφαλίσετε ότι οι άνθρωποι δεν θα μείνουν πίσω στο μέλλον; Αυτός είναι ο αγώνας, γιατί τα φορολογικά έσοδα πρόκειται να μειωθούν και οι δαπάνες της κοινωνικής πρόνοιας θα μειωθούν περαιτέρω. Η λιτότητα θα συνεχιστεί τουλάχιστον για ακόμη μια χρονιά. Έτσι οι άνθρωποι που πρόκειται να δεχθούν τις τελειωτικές συνέπειες του Brexit πρόκειται να είναι ήδη περιθωριοποιημένοι άνθρωποι και νέοι άνθρωποι που εισέρχονται στην αγορά εργασίας.

Εκεί που απέτυχαν τα ΜΜΕ ήταν που ποτέ δεν γνωστοποίησε στους ανθρώπους ξεκάθαρα «Αυτή είναι μια ευνοϊκή οικονομική συγκυρία»

Αλλά εκεί που απέτυχαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ήταν που ποτέ δεν γνωστοποίησε ξεκάθαρα στους ανθρώπους «αυτή είναι μια ευνοϊκή οικονομική συγκυρία, που σας λέει ότι (αποχωρώντας από την ΕΕ) πρόκειται να υπάρξουν όλες αυτές οι οικονομικές συνέπειες για εσάς. Αυτό που αντίθετα έλεγαν ήταν «από εδώ είναι η μία άποψη, και από εδώ είναι μια δεύτερη άποψη». Ακόμη και αν το 96 τοις εκατό των οικονομολόγων συμμεριζόταν την μία άποψη, η άλλη άποψη ήταν μία πολύ αποτυχημένη οικονομία, η οποία οδηγούσε στην ιδέα ότι ίσως και να επωφεληθεί από το Brexit. Κάποιοι έμειναν με την εντύπωση ότι επρόκειτο για κάποιου είδους ακαδημαϊκού ντιμπέιτ γύρω από αυτό το θέμα.

Είναι απογοητευτικό, ως οικονομολόγος, το γεγονός ότι παραθέσατε πολύ προσεκτικά όλα τις οικονομικές αρνητικές πλευρές για την αποχώρηση, μόνο και μόνο για να μην ακούν οι άνθρωποι;

Οπωσδήποτε. Νομίζω ότι όλοι μας το κάναμε αγνά, χωρίς κάποιο δημόσιο συμφέρον. Δεν έλαβα χρήματα και κανένα περιορισμό σε οποιαδήποτε άλλη ευθύνη που έχω στη δουλειά μου να κάνω κάτι τέτοιο. Πραγματοποίησα ομιλίες παντού, από το Σάντερλαντ ως την Ουαλία μέχρι το Λονδίνο. Ήταν πράγματι απογοητευτικό. Κάναμε πολλές προσπάθειες να διαδώσουμε τις καλές πληροφορίες. Δεν γράφτηκαν για ακαδημαϊκό κοινό, μα γράφτηκε για όλους.

Αλλά δεν είναι δική μου δουλειά να το διαδώσω σε ένα μαζικό δημόσιο φόρουμ. Τη δουλειά αυτή την κάνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Μπορούμε μόνο να πούμε «αυτές είναι οι καλές οικονομικές συγκυρίες μέσα τις δυσμενείς. Ορίστε γιατί είναι πράγματι δυσμενείς οικονομικές συνθήκες». Μπορούμε να διαλέξουμε αυτές τις πληροφορίες για να επιλεγούν από δημοσιογράφους, και στη συνέχεια είναι δουλειά τους να τις μεταδώσουν σε ευρύτερο επίπεδο. Είναι πράγματι απογοητευτικό ότι αυτό δεν συνέβη. Ακόμη συνεχίζουμε να μας καλούν να κάνουμε συνεντεύξεις και να απαντούμε στις ίδιες ερωτήσεις. Τότε μας ρωτούν: «Γιατί δεν το αναφέρατε αυτό προηγουμένως;». Προσπαθήσαμε αλλά ποτέ δεν ακούσατε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Γιατί είναι τόσο κακό το Brexit για την παγκόσμια οικονομία;

Οι κανονισμοί και οι εμπορικές διαπραγματεύσεις θα είναι ένας εφιάλτης για να λύσουμε, αλλά το πιο τρομακτικό μέρος ώρα είναι η αβεβαιότητα.

Της Gillian B. White, 24 Ιουνίου 2016

Πηγή: Reuters

Η απόφαση της Μεγάλης Βρετανίας να απελευθερωθεί από την ΕΕ έχει συνέπειες που είναι ταυτόχρονα εκτεταμένες και άγνωστες. Από το πρωί της Παρασκευής, δηλαδή την επόμενη μέρα μετά το δημοψήφισμα της 23^{ης} Ιουνίου το 2016, καμία αγορά δεν έμεινε ανεπηρέαστη. Το νόμισμα της Μεγάλης Βρετανίας, η λίρα, έπεσε στα χαμηλότερα της επίπεδα από το 1985 και ο FTSE

(δείκτης του χρηματιστηρίου του Λονδίνου) και ο DAX (γερμανικός χρηματιστηριακός δείκτης) κατέρρευσαν. Στις ΗΠΑ, οι αγορές άνοιξαν στο κόκκινο. Ο χρυσός, (ένα εμπόρευμα που πολλοί επενδυτές καταφεύγουν σε αυτό εν καιρώ αβεβαιότητας) ήταν υψηλά και οι έμποροι απ' όλο τον κόσμο προετοιμαζόταν για μια ασταθή μέρα εν μέσω ερωτημάτων για το πώς θα μοιάζει το μέλλον με το Ηνωμένο Βασίλειο να αποδεσμευτεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η υγεία μιας οικονομίας επηρεάζεται σημαντικά από πολιτικές και κανόνες που διέπουν τα οικονομικά συστήματα. Αλλά το πρόβλημα εδώ υπερβαίνει κατά πολύ μία αλλαγή στους κανονισμούς: Το κατώτατο σημείο είναι ότι δεν γνωρίζει κανείς πραγματικά τι θα συμβεί είτε στη Μεγάλη Βρετανία είτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό από μόνο του αποτελεί ένα οικονομικό πρόβλημα. Οι αγορές δεν ανταποκρίνονται καλά στην αβεβαιότητα. Είναι κατανοητό, λοιπόν, ότι η κίνηση της Μεγάλης Βρετανίας να αποτάξει από πάνω της επίσημα την ενσωμάτωση της με την Ευρώπη μετά από σχεδόν έξι δεκαετίες και η παραίτηση του πρωθυπουργού της, αμέσως θα προκαλέσει στις αγορές παραλήρημα.

Ενώ χώρα δεν θα χρειαστεί να αντιμετωπίσει τη τρομαχτική υποχρέωση να δημιουργήσει ένα νέο νόμισμα (σημείο σοβαρής ανησυχίας κατά τη διάρκεια του Grexit και του δημοψηφίσματος της Σκωτίας), πολλές από τις πολιτικές και οικονομικές αρχές της παραμένουν αλληλένδετες με το ευρύτερο ευρωπαϊκό σώμα. Η Μεγάλη Βρετανία θα είναι η πρώτη ουσιαστικά χώρα που θα αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η πρώτη που θα πρέπει να κάνει κατανοητή τη σύντομη σχετική καθοδήγηση, στο πώς αυτό θα γίνει, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 50 της Συνθήκης της Λισσαβόνας. Η αποσύνδεση αυτής της σχέσης σημαίνει ότι σημαντικές θεμελιώδεις αρχές διοίκησης, όπως σημαντικοί νόμοι, κανονισμοί και εμπορικές ρυθμίσεις, θα χρειαστούν να επικαιροποιηθούν ή να επαναδιαπραγματευθούν ανεξάρτητα, τόσο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και με εξωτερικούς εμπορικούς εταίρους. Τότε, είναι γεγονός ότι η Μεγάλη Βρετανία θα χρειαστεί έναν νέο ηγέτη να προσπεράσει όλες αυτές τις νέες αλλαγές, από τότε που ο Ντέιβιντ Κάμερον- ο οποίος κάλεσε το λαό σε δημοψήφισμα- παραιτήθηκε μετά από το αποτέλεσμα. Αυτό θα μπορούσε να καταστήσει το δρόμο προς τη σταθερότητα μακρύ και επίπονο.

Μέρος της εξήγησης της αντίδρασης των αγορών το πρωί της Παρασκευής, είναι το γεγονός ότι πολλοί δεν πρόβλεψαν ότι η ψηφοφορία θα έπαιρνε την κατεύθυνση εκείνων που τάχθηκαν υπέρ της αποχώρησης από την ΕΕ. Και στις αγορές δεν αρέσουν καθόλου οι εκπλήξεις.

Όλα αυτά δείχνουν ότι οι αγορές δεν έχουν υπάρξει μέχρι στιγμής τόσο ασταθείς όσο ήταν κατά περιόδους πραγματικής οικονομικής κρίσης, όπως η χρηματοπιστωτική κατάρρευση του 2008. Αυτό κατά κάποιο τρόπο θα παρηγορήσει εκείνους που φοβούνται ότι μια ρήξη μεταξύ Βρετανίας και ΕΕ θα μπορούσε να προκαλέσει μια σημαντική πτώση στην παγκόσμια οικονομία. Αλλά ακόμα, η αντίδραση ήταν σημαντική. Από την Παρασκευή το πρωί, 171 δισεκατομμύρια δολάρια χάθηκαν στην πτώση του FTSE. Και όπως σημείωσε και ο Τζάστιν Γούλφερς, οι αμερικάνικες αγορές υποχώρησαν περισσότερο

στην είδηση του Brexit, απ' ότι υποχωρούν στην είδηση των αμερικάνικων προεδρικών εκλογών τα τελευταία 60 χρόνια. (Βέβαια υπάρχουν και αυτοί που μπορούν επωφεληθούν από τη μάχη, ποντάροντας ενάντια στην ασφάλεια και τη σταθερότητα, κάνοντας πράγματα όπως αποδυναμώνοντας το Βρετανικό νόμισμα ή τράπεζες με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο).

Υπάρχει λόγος να φοβόμαστε ότι η κακή εξέλιξη και η αστάθεια, τουλάχιστον για το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν θα τελειώσουν σύντομα. Με τις χρηματιστηριακές αγορές και το νόμισμα να έχουν δεχθεί ήδη χτύπημα, κάποιοι ανησυχούν ότι οι αγορές ακινήτων θα ακολουθήσουν. Ακόμη σημαντικοί οικονομικοί παράγοντες και επενδυτές, όπως παγκόσμιες επενδυτικές τράπεζες, θα αλλάξουν τις παγκόσμιες στρατηγικές τους μεταφέροντας θέσεις εργασίας εκτός Ηνωμένου Βασιλείου, αφού δημόσια υποστηρίζουν την καμπάνια να μείνουν ενωμένοι με την ΕΕ. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πως θα εξελιχθεί ο χωρισμός πολιτικά ή οικονομικά. Αυτό από μόνο είναι κάτι ανησυχητικό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

Γιατί είναι το Brexit τόσο ακριβό;

Αφορά λιγότερο την οικονομία παρά τη διαπραγματευτική δύναμη.

Της Yasmeen Serhan, 19 Ιουλίου 2017

Πηγή: Reuters

Μια σημαία της Ευρωπαϊκής ένωσης κυματίζει μπροστά από το Big Ben έξω από το Κοινοβούλιο στο Λονδίνο στις 28 Μαρτίου 2017.

«Γιατί», όπως ξεκινά και ένα κλασσικό αστείο «είναι ένα διαζύγιο τόσο ακριβό;». Το Ηνωμένο Βασίλειο έρχεται αντιμέτωπο τώρα με το λογαριασμό του διαζυγίου με την Ευρωπαϊκή Ένωση και ενώ το ακριβές ποσό βρίσκεται ακόμα υπό διαπραγμάτευση, ταιριάζει με την υπόθεση- οικονομικών αναλύσεων ότι το σύνολο θα μπορούσε να βρίσκεται οπουδήποτε μεταξύ 20 - 100 δις. Ευρώ. Αλλά σύμφωνα με κάποιους ηγέτες του Ηνωμένου Βασιλείου να λένε πως δεν χρειάζεται να πληρώσουν καθόλου, είναι λιγότερο φανερό ότι ταιριάζει με την απάντηση στην ερώτηση του αστείου: «Επειδή αξίζει τον κόπο».

Το τεράστιο ποσό είναι ένας υπαινιγμός το πόσο δύσκολο είναι να καθοριστεί πόσα, αν μη τι άλλο, το Ηνωμένο Βασίλειο οφείλει στο συνασπισμό που προσπαθεί να αφήσει πίσω ύστερα από μια γενικά σταθερή, εάν όχι πάντα ευτυχισμένη, σχεδόν 40χρονη ένωση. Για την ΕΕ, η οποία ισχυρίζεται ότι ο λογαριασμός θα καλύψει τις οικονομικές υποχρεώσεις που δεσμεύτηκε στο συνασπισμό το Ηνωμένο Βασίλειο πριν ψηφίσει για αποχώρηση. Το ποσό αφορά «απλή διευθέτηση λογαριασμών». Όπως εξήγησε ο επικεφαλής της διαπραγμάτευσης για το Brexit της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Μισέλ Μπαρνιέ, κατά τη διάρκεια συνέντευξης τύπου στις Βρυξέλλες: «Δεν είναι εύκολο και ίσως είναι ακριβό, αλλά δεν ζητάμε ούτε μια λίρα ή ευρώ παραπάνω, απ' ό,τι συμφώνησαν να παράσχουν. Μπορείτε να συζητήσετε αυτό ή εκείνο το κονδύλι του προϋπολογισμού, αλλά πρέπει να ξεκινήσουν από την αναγνώριση ότι έχουν αναλάβει δεσμεύσεις». Αν και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει παρουσιάσει ακόμα μια επίσημη απάντηση στην οικονομική απαίτηση της ΕΕ, κάποιοι βρετανοί νομοθέτες απέρριψαν την ίδια την ιδέα ενός λογαριασμού εξόδου, χαρακτηρίζοντας τον «παράλογο» και «εκβιαστικό».

Η επίλυση ενός τελικού ποσού συγκαταλέγεται μεταξύ των πολλών αμφιλεγόμενων ζητημάτων που πρέπει να επιλυθούν πριν το Ηνωμένο Βασίλειο αποχωρήσει. Το θέμα παρουσιάστηκε πολλές φορές στην ατζέντα των διαπραγματευτών της ΕΕ και του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς οι δύο πλευρές συνέχισαν τις συζητήσεις για το Brexit στις Βρυξέλλες. Οι διαπραγματευτές της ΕΕ προειδοποίησαν ότι θα μπορούσε να αποτελέσει αγκάθι και απείλησαν να μην προχωρήσουν σε άλλα θέματα, όπως η επίλυση των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ το Ηνωμένου Βασιλείου και των υπολοίπων 27 κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έως ότου διευθετηθούν οι οικονομικές υποχρεώσεις του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το εκτελεστικό όργανο της ΕΕ, λέει πως ο οικονομικός διακανονισμός θα «βασιστεί στην αρχή ότι το Ηνωμένο Βασίλειο οφείλει να τιμήσει το μερίδιό του στη οικονομική στήριξη όλων των υποχρεώσεων που είχαν ληφθεί ενώ ήταν ακόμη μέλος της Ένωσης». Ως μέλος της ΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο, είναι υπεύθυνο για περίπου το 15% του κοινού προϋπολογισμού του 28μελούς συνασπισμού. Δεδομένου ότι ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής ένωσης καθορίζεται κάθε επτά χρόνια (ο τρέχων διαρκεί μέχρι το 2020), ευρωπαίοι νομοθέτες θέλουν η βρετανική κυβέρνηση να τιμήσει τις χρηματοδοτικές δεσμεύσεις που ανέλαβε όταν ο προϋπολογισμός συμφωνήθηκε το 2013. Αυτές οι υποχρεώσεις περιλαμβάνουν

επενδυτικά σχέδια σε επίπεδα ΕΕ, υποσχέσεις συνταξιοδότησης για τους υπαλλήλους της ΕΕ και άλλες υποχρεώσεις. Εάν συμφωνηθεί, το Ηνωμένο Βασίλειο θα μπορεί συμμετέχει στον προϋπολογισμό της ΕΕ μέχρι ένα χρόνο πριν την προβλεπόμενη ημερομηνία εξόδου τον Μάρτιο του 2019.

Ο Μάρτιν Μπέκ, ο επικεφαλής οικονομολόγος του Ηνωμένου Βασιλείου στο Oxford Economics, μου είπε ότι το ζήτημα περιπλέκεται από το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είναι ένας από τους λίγους καθαρούς χρηματοδότες της ΕΕ- βάζει περισσότερα χρήματα στον προϋπολογισμό της ΕΕ απ' ότι λαμβάνει πίσω. «Αυτή είναι η αλήθεια για σχεδόν κάθε χρόνο της συμμετοχής μας. Αν προσθέσετε τις καθαρές συνεισφορές του Ηνωμένου Βασιλείου από το 1973 και τις προσαρμόσετε σε τρέχουσες τιμές, θα βρείτε έναν αριθμό της τάξης 140 δισεκατομμυρίων λιρών. Υπάρχει το επιχείρημα ότι είναι λίγο περίεργο να παρουσιάσουμε στο Ηνωμένο βασίλειο ένα νομοσχέδιο διαζυγίου δεδομένου ότι επιδοτούμε τα υπόλοιπα κράτη-μέλη τα τελευταία 40 χρόνια», είπε. Αυτό το επιχείρημα τέθηκε το καλοκαίρι του 2017 από τον βρετανό Υπουργό Εξωτερικών Μπόρις Τζόνσον, ο οποίος δήλωσε με σκληρή γλώσσα ότι οι ευρωπαίοι να μην περιμένουν ότι η Βρετανία θα πληρώσει περισσότερα από ότι έχει ήδη δώσει.

Αλλά και η ΕΕ θα μπορούσε να ανταποδώσει με το ίδιο προς την αντίθετη μεριά. Η Μαρία Δεμερτζή, αναπληρώτρια διευθύντρια του ευρωπαϊκού ερευνητικού ιδρύματος Bruegel, μου είπε ότι ενώ το Ηνωμένο Βασίλειο έχει το πλεονέκτημα των διαπραγματεύσεων στο νομοσχέδιο διαζυγίου, έχει πολλά να χάσει όσον αφορά το εμπόριο. «Δεν υπάρχει νομική βάση για την επιβολή κυρώσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο- βασίζεται κυρίως σε συμφωνία κυρίων», είπε. «Αλλά όταν πρόκειται για την εμπορική συμφωνία, το Ηνωμένο Βασίλειο έχει πολλά να χάσει απλώς και μόνο επειδή χρειάζεται μια καλή συμφωνία και με τα 27 μέλη». Εκτιμάται ότι σχεδόν το ήμισυ όλων των εξαγωγών του Ηνωμένου Βασιλείου πηγαίνουν στην ΕΕ- κάτι που είναι βέβαιο ότι θα αλλάξει εάν δεν επιτευχθεί εμπορική συμφωνία.

Δεν είναι ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορεί να πληρώσει. Η κ. Δεμερτζή δήλωσε ότι ακόμη και στην υψηλότερη μεταβολή του, το κόστος θα ανερχόταν το πολύ στο 3% του ΑΕΠ του Ηνωμένου Βασιλείου. Το πρόβλημα, ωστόσο, είναι ο τρόπος που φαίνεται. «Θα μπορούσατε να συμβιβαστείτε με το ποσό, αλλά θα μπορούσατε επίσης να φτάσετε σε μια διπλωματική επίλυση σχετικά με το πως θα δομούνται οι πληρωμές, ανεξάρτητα από το εάν καταβάλλονται, όπου θα μπορούσαμε να τα παρουσιάσουμε ως πληρωμές για συνεχή πρόσβαση στα προγράμματα της ΕΕ», μου δήλωσε ο καθηγητής Anand Menon, ο διευθυντής του «Ηνωμένου Βασιλείου σε μία Μεταβαλλόμενη Ευρώπη», ένα ανεξάρτητο ερευνητικό ίδρυμα. «Υπάρχουν όλοι εκείνοι οι τρόπο με τους οποίους θα μπορούσατε να ντύσετε αυτό το κομμάτι για να το κάνετε να μοιάζει πιο ευχάριστο απ' ό,τι απλό». Μας χρωστάτε μία επιταγή 60 δισεκατομμυρίων ευρώ».

Όποιο και να είναι το τελικό ποσό, εάν υπάρξει (μερικές εκθέσεις υποδείχνουν το Ηνωμένο Βασίλειο δεν σχεδιάζει να παρουσιάσει τις δικές του οικονομικές εκτιμήσεις πριν από την ολοκλήρωση του δεύτερου γύρου των

διαπραγματεύσεων), δεν είναι ξεκάθαρο από μόνο του ότι αξίζει τον κόπο. «Ξοδεύουμε πολύ πικρία και πολύ από το πολιτικό και διαπραγματευτικό μας κεφάλαιο σε ένα μικρό ποσό όταν θα έπρεπε να ξοδεύουμε όλο μας το κεφάλαιο να διασφαλίσουμε ότι έχουμε μια καλή εμπορική συμφωνία» δήλωσε η Δεμερτζή, προσθέτοντας ακόμη αυτό: «Το ρολόι χτυπά και οι εμπορικές συμφωνίες απαιτούν κάποιο χρόνο».

Με την ημερομηνία εξόδου της Βρετανίας που προβλέπεται να απέχει μόλις 19 μήνες μακριά (από την ημερομηνία που συντάχθηκε το παρόν άρθρο), δεν υπάρχει πολύς χρόνος για σπατάλη. «Αυτά είναι μόνο το πρώτο μέρος των διαπραγματεύσεων του Brexit», δήλωσε ο Menon. «Εάν έχετε παρακολουθήσει ποτέ δύο ανεπτυγμένες χώρες να διαπραγματεύονται μια εμπορική συμφωνία, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι είναι σαν την κόλαση». Και αυτό είναι μόνο για πορεύονται μαζί, γιατί το να χωρίσουν είναι πολύ πιο δύσκολο.

4. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

I. Σχολιασμός της μεταφραστικής εντολής

Ξεκινώντας το σχολιασμό της μετάφρασης, σωστό θα ήταν να αναφερθεί κάποια στοιχεία γενικά- θεωρητικά στο πλαίσιο της μετάφρασης των παρόντων άρθρων, προχωρώντας και στηρίζοντας αυτά τα στοιχεία στην μετάφραση.

Στο πλαίσιο της μετάφρασης έθεσα κάποια δεδομένα εξαρχής. Όσον αφορά τη μεταφραστική εντολή, ή μεταφραστικής οδηγίας όπως την ονομάζει η Christiane Nord, έπρεπε ως μεταφραστής να συγκρίνω το κείμενο-πηγή (ΚΠ) με το κείμενο-στόχο (ΚΣ), έτσι ώστε να κατανοήσω σε ποιο βαθμό συγκλίνουν ή αποκλίνουν τα κείμενα αυτά¹. Σύμφωνα πάντα με τη μεταφραστική εντολή που έχει δοθεί εξαρχής, η οποία πρέπει να διαθέτει κάποιες σημαντικές πληροφορίες και στα δύο κείμενα όπως : επιδιωκόμενες κειμενικές λειτουργίες, τον πομπό και το δέκτη, το χρόνο και την τοποθεσία πρόσληψης του κειμένου, το μέσο (το είδος του λόγου και του κειμένου) και τέλος το κίνητρο, για ποιο λόγο γράφτηκε και μεταφράζεται το κείμενο-πηγή ². Ως μεταφραστής όρισα μάλιστα στην παρούσα εργασία ότι είναι αναγκαίο η μετάφραση να προσαρμοστεί στις ανάγκες των δεκτών του κείμενο στόχου. Έθεσα δέκτη του ΚΣ το ελληνικό κοινό, το χρόνο και την τοποθεσία έθεσα την Ελλάδα εν έτη 2018, πριν καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων οι δύο μεριές, προσαρμόζοντας έτσι τις ανάγκες του κειμένου στα ελληνικά δεδομένα.

Τα κείμενα προς μετάφραση επιλέχθηκαν προσεκτικά από ιστοσελίδες του εξωτερικού, www.theatlantic.com και www.foreignaffairs.com, διεθνώς αναγνωρισμένα και θα μπορούσα να πω «ουδέτερα», κάτι που με τη σειρά του σημαίνει αξιόπιστα. Η επιλογή αρχικά του θέματος σχετικά με το Brexit, προήλθε, από τη μία πλευρά, από το εύρος πληροφοριών που είναι διαθέσιμες για έρευνα, αλλά και από την άλλη πλευρά από την μεγάλη σημασία που έχει- ή θα έχει- η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλες τις πτυχές της ζωής του πλανήτη.

Από άποψη μετάφρασης επιλέχθηκε το παρόν θέμα για τη μεγάλη απήχηση που έχει σε πολλά επίπεδα, καθώς είναι και ένα θέμα που αξίζει κανείς να ασχοληθεί, να κατανοήσει και να ερευνήσει. Σε επίπεδο κειμενικής λειτουργίας, τα κείμενα αφετηρίας, αποτελούν πληροφοριακά κείμενα, συνεντεύξεις οικονομολόγων και αναλύσεις που έχουν ως στόχο την ενημέρωση των αναγνωστών, του κοινού ως προς τους κινδύνους που μπορεί να έχει η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ. Το κοινό, αυτών των διαδικτυακών ιστότοπων αποτελούν τους δέκτες των κειμένων, οι οποίοι θέλουν να ενημερωθούν για αυτό το θέμα.

II. Σχολιασμός του κειμένου αφετηρίας

Τα κείμενα αφετηρίας παρέχουν πληροφορίες που αποτελούν το σημείο έναρξης για την παροχή πληροφοριών από το κείμενο υποδοχής³. Η ανάλυση του έχει ιδιαίτερη σημασία για τη μετάφραση καθώς αποτελεί οδηγό για τη μεταφραστική διαδικασία που θα ακολουθήσει ο μεταφραστής. Το πιο σημαντικό είναι ότι δίνει στο μεταφραστή εκείνα τα εφόδια και κατευθύνουν

¹ Munday, 2002,139

² Nord, 140, 2014

³ Κελάνδριας, 2016, 118

τη στρατηγική που θα ακολουθήσει, προκειμένου να αποδώσει τα μέγιστα και να παραθέσει ένα μετάφρασμα που να πληροί τις προαπαιτήσεις των μεταφραστικών οδηγιών.⁴

Τα άρθρα διαθέτουν ορολογία οικονομικής φύσης και διατυπώνει και μεταδίδουν πληροφορίες οικονομικού τομέα. Εξάλλου, έχουν ως στόχο την επικοινωνία μεταξύ ειδικού ή και μη κοινού. Με άλλα λόγια απευθύνεται είτε σε ειδικούς με οικονομικά είτε ακόμη και σε ανθρώπους που δεν έχουν σχέση με αυτά. Για αυτό το λόγο βλέπουμε και στα ΚΠ μια γλώσσα πολύ κατανοητή στο ευρύ κοινό, συνεργαζόμενη με εξωγλωσσικούς παράγοντες όπως εικόνες στα κείμενα. Αυτή είναι μια διαπίστωση που παρατηρήθηκε κατά τη μεταφραστική διαδικασία των άρθρων. Δεν χρησιμοποιούν πλήθος ορολογίας που θα κουράσουν τον αναγνώστη και θα εμποδίζουν την ευχάριστη ροή της ανάγνωσης του. Το οικονομικό κείμενο αποτελεί ένα ειδικό κείμενο, με ειδική-οικονομική ορολογία, με επικοινωνιακή λειτουργία, η οποία είναι να μεταφέρει σε ένα ειδικό ή μη κοινό την οικονομική πληροφορία όσο πιο πιστά και με μεγαλύτερη ακρίβεια. Με κίνητρο, τέλος, τη μετάφραση των παραπάνω άρθρων από τα αγγλικά στα ελληνικά, με σκοπό την αναδημοσίευση τους ελληνικό διαδικτυακό ιστότοπο ενημερωτικού περιεχομένου.

Το θέμα στην παρούσα εργασία, η οποία αποτελείται από τρία κείμενα αφετηρίας, είναι όπως έχει αναφερθεί το Brexit. Ένα ζήτημα, το οποίο είναι λογικό να μην ενδιαφέρει άμεσα το ελληνικό κοινό, αλλά αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα που διαδραματίζονται στον ευρωπαϊκό χώρο τον τελευταίο καιρό. Και αυτό γιατί επηρεάζει την σταθερότητα και την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία είναι μέλος η Ελλάδα. Συνεπώς μία πιθανή αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ θα προκαλέσει ντόμινο εξελίξεων σε διεθνές επίπεδο. Ως περιεχόμενο έχουν τα κείμενα μας αυτήν, λοιπόν, την ενημέρωση προς το κοινό που ενδιαφέρεται να μάθει τις εξελίξεις και τις πιθανές συνέπειες του Brexit.

Όσον αφορά το Κείμενο 1, όπως τεθεί σε σειρά στην εργασία, με τίτλο «The Economic Consequences of Brexit, A conversation with Swati Dhingra», στη Δομή του βλέπουμε, φυσικά πρώτα, τον τίτλο, ο οποίος μας δείχνει και τι επρόκειτο να ακολουθήσει. Πρόκειται για ένα διάλογο, που ακολουθεί τη σειρά ερώτηση-απάντηση μεταξύ των συμμετεχόντων στη συνέντευξη. Στα Κείμενα 2 και 3 έχουμε άρθρα, όπου ο αρθρογράφος εκφράζει τα στοιχεία που έχει μελετήσει και έχει ακούσει, αναπαράγει δηλώσεις άλλων ανθρώπων, αναλύει γεγονότα που διαδραματίζονται εκείνη την περίοδο και κάνει αναφορές γενικώς για τις οικονομικές συνέπειες του Brexit. Και όλα αυτά έχοντας Τίτλο και κυρίως σώμα κειμένου.

Από την άποψη του Συντακτικού έχουμε στην πλειοψηφία, μακροσκελείς προτάσεις, παρατακτική και υποτακτική σύνδεση μεταξύ προτάσεων επεξηγηματικές εκφράσεις, χρήση ερωτημάτων, αρκετές δευτερεύουσες και στα τρία κείμενα. Στα Υπερκειμενικά στοιχεία θα ήθελα να αναφέρω τις πολλές επαναλήψεις λέξεων, εκφράσεων, ρημάτων και ιδιαίτερα εξειδικευμένης οικονομικής νομικής ορολογίας που συναντάμε και στα τρία κείμενα αφετηρίας. Στα Μη λεκτικά στοιχεία ανήκουν οι εικόνες, που βρίσκονται στα κείμενα μας. Παίζουν καθοριστικό ρόλο στην εμφάνιση και στη δομή του κειμένου, είτε επεξηγώντας είτε δείχνοντας σημαντικά για το κείμενο στοιχεία, όπως για παράδειγμα η απεικόνιση του υπουργού Τζόνσον Μπόρις του Ηνωμένου Βασιλείου, ή και ακόμη την εικόνα με την σημαία της ΕΕ έξω από τη

⁴ Κελάνδριας, 2016, 118

Βουλή. Από την άλλη στα *Λεκτικά στοιχεία*, τα κείμενα αφετηρίας μας προσφέρουν ένα πλούσιο σε ορολογία λεξιλόγιο, οικονομικού και όχι μόνο περιεχομένου, ειδική ορολογία, ρήματα, επαναλήψεις και αναφορές σε λόγια άλλων προσώπων. Το *ύφος* των κειμένων μας δεν είναι αυστηρά επιστημονικό, καθώς διατίθεται όπως έχουμε αναφέρει στο διαδίκτυο και στόχος του είναι να ενημερώσει το κοινό, με συνέπεια το *ύφος* να είναι κατανοητό και προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις του δέκτη.

Αφήνοντας το θεωρητικό αυτό πλαίσιο στην άκρη, το πέρασμα στη μεταφραστική διαδικασία απαιτούσε ιδιαίτερη προσοχή. Λαμβάνοντας υπόψιν τις παραπάνω πληροφορίες, το πρώτο βήμα που ακολούθησα ήταν να κάνω μια μικρή έρευνα γύρω από το Brexit. Έτσι ξεκινώντας από ελληνικά μέσα ενημέρωσης αναζήτησα στο διαδίκτυο κυρίως άρθρα, έρευνες, συνεντεύξεις πολιτικών, δηλώσεις ευρωπαίων ηγετών για το πώς ήρθε στην επιφάνεια αυτό το ζήτημα και που μπορεί να καταλήξει. Ήθελα να γνωρίζω όσο δυνατόν γίνεται περισσότερα για αυτό το γεγονός, έτσι ώστε να με βοηθήσει στην καλύτερη δυνατή κατανόηση των κειμένων αφετηρίας και στη συνέχεια να αποδοθεί στη συνέχεια μια καλή μετάφραση.

Στις 23 Ιουνίου διεξήχθη δημοψήφισμα με ερώτημα την παραμονή(Remain) ή την αποχώρηση(Leave) από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Καιρό πριν από το δημοψήφισμα είχαν εκφραστεί πολλές απόψεις αντίθετες στην ιδέα της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ, καθώς μία τέτοια κίνηση θα προκαλούσε ντόμινο αρνητικών εξελίξεων τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε παγκόσμιο. Οι επικείμενες οικονομικές συνέπειες για το Ηνωμένο Βασίλειο θα μπορούσαν να φέρουν σε κρίση όλη τη διεθνή κοινότητα, η οποία αγωνιωδώς παρακολουθούσε τις εξελίξεις. Χιλιάδες φωνές φωνάζουν για παραμονή στην ΕΕ, ενώ από την άλλη πραγματοποιείται μεγάλη καμπάνια για την αποχώρηση. Πλήθος οικονομολόγων υποστηρίζουν ότι ένα Brexit θα είχε καταστροφικές συνέπειες για όλους. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ήταν η αποχώρηση (Leave).

Μέσα σε ένα κλίμα αβεβαιότητας και εθνικού αν θα μπορούσα να πω «διχασμού», με το αποτέλεσμα κοντά στο 52%, ξεκίνησαν σχεδόν αμέσως οι συνομιλίες από τις δύο ενδιαφερόμενες μεριές, Ην. Βασίλειο και ΕΕ, για ένα όσο δυνατόν λιγότερο «επίπονο» διαζύγιο, όπως χαρακτηρίστηκε. Ένα από τα πολλά που πρέπει να διαπραγματευτούν είναι η μετακίνηση των προσώπων της ΕΕ προς το Ηνωμένο Βασίλειο και το αντίστροφο, ενώ ακόμη μείζον ζήτημα είναι οι οικονομικές υποχρεώσεις που έχει το Ηνωμένο Βασίλειο προς την ΕΕ μέχρι τουλάχιστον το τέλος αυτής της δεκαετίας.

Οι διαπραγματεύσεις αποδεικνύονται δύσκολες και οι πολιτικοί προσπαθούν να φέρουν εις πέρας της δύσκολης αυτής αποστολής. Τίποτα δεν μένει ανεπηρέαστο από αυτή την απόφαση, πολίτες- βρετανοί και μη-οικονομία, εμπόριο, συναλλαγές, δικαστική συνεργασία, κεφάλαια και επενδύσεις, ισοτιμίες. Όλα αυτά ρίχνονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Υπάρχουν υποχρεώσεις που πρέπει να διευθετηθούν σε οικονομικό επίπεδο. Το σημαντικό είναι ότι αναμένονται υποχωρήσεις στις αρχικές θέσεις και των δύο μερών, για ένα ευκολότερο διαζύγιο.

Κλείνοντας, η Ευρωπαϊκή Ένωση επρόκειτο να χάσει έναν από τους μεγαλύτερους χρηματοδότες της αλλά και ένα ισχυρό μέλος από αυτήν την ένωση αρχών, αξιών και οικονομίας. Πρόκειται για ένα μεγάλο χτύπημα στην έννοια της Ένωσης, της για χρόνια εγγυήτρια της ασφάλειας και της οργάνωσης στην Ευρώπη. Οι εξελίξεις τρέχουν και οι συνέπειες μέρα με τη μέρα βγαίνουν στην επιφάνεια.

III. Αιτιολόγηση των λύσεων των διαφόρων μεταφραστικών προβλημάτων

Η μεταφραστική διαδικασία που ακολούθησα ήταν σταθερή και αργή, χωρίζοντας τα κείμενα σε κάποιες περιπτώσεις πρόταση-πρόταση, ενώ σε άλλες παράγραφο- παράγραφο, δεδομένου ότι χρειαζόταν να αποδώσω στα ελληνικά το εύρος πληροφοριών γραμμένο στα αγγλικά. Τα μεταφραστικά προβλήματα απορρέουν από το ίδιο το κείμενο αφετηρίας, ως προϊόν γλωσσοκουλτούρας.⁵

Πριν ξεκινήσω την παράθεση των μεταφραστικών προβλημάτων που ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας, θα ήθελα να επαναλάβω πως τα κείμενα που μεταφράστηκαν είναι αναρτημένα στο διαδικτυο πληροφοριακά άρθρα οικονομικού περιεχομένου σχετικά με το Brexit. Συνεπώς, προϋπόθεση ήταν για μένα να γνωρίζω εξ αρχής όχι μόνο το περιεχόμενο αλλά και τις βασικές αρχές ορολογίας οικονομικού περιεχομένου στα αγγλικά.

Σε επίπεδο προβλημάτων διαπολιτισμικότητας, ξεκινώντας με τους τίτλους των σχετικών άρθρων «*Why Is Brexit So Expensive?*», «*Why is Brexit So Bad for the Global Economy*» και «*The Economic Consequences Of Brexit, A Conversation With Swati Dhingra*» ήρθα αντιμέτωπος με ένα ζήτημα που έχει να κάνει με την διαδικασία σύνταξης άρθρων στα αγγλικά που είναι τελείως διαφορετική από αυτή στα ελληνικά. Παρατήρησα το εξής: ότι σε κάθε λέξη του τίτλου το πρώτο γράμμα εμφανίζεται με κεφαλαία, κάτι το οποίο συνηθίζεται σε τέτοιου είδους ξένα μίντια αναπαραγωγής ειδησεογραφικών πληροφοριών. Από την άλλη στην Ελλάδα, δεν συνηθίζεται ένα τέτοιο φαινόμενο. Έτσι, έχοντας υπόψιν την ελληνική πραγματικότητα απόδοσης τίτλων, μετέφερα τους τίτλους αυτούς στα ελληνικά αλλά διατηρώντας τους κανόνες της ελληνικής σύνταξης και δομής. Οι τίτλοι που προέκυψαν είναι οι παρακάτω «*Γιατί είναι τόσο ακριβό το Brexit*», «*Γιατί το Brexit είναι τόσο κακό για την παγκόσμια οικονομία*» και «*Οι οικονομικές συνέπειες του Brexit, μία συζήτηση με την Swati Dhingra*».

Έχοντας γνώση ότι τα άρθρα αυτά επρόκειτο να μεταφραστούν στα ελληνικά και να απευθυνθούν σε ελληνικό κοινό, προσπάθησα να μεταφέρω όσο δυνατόν καλύτερα τη δομή και τη σύνταξη των κειμένων αφετηρίας στα ελληνικά δεδομένα. Η γραμματική και το συντακτικό διαφέρει από γλώσσα σε γλώσσα και προσαρμόζεται μέσα στο κείμενο δίνοντας τα εφόδια για μία καλή ανάγνωση. Το συντακτικό και η γραμματική της αγγλικής γλώσσας είναι, σε ένα σημείο, πιο απλό συγκριτικά με αυτό της ελληνικής.

Όπου χρειάστηκε κρίθηκε από μέρος μου απαραίτητη η μεταφραστική μου παρέμβαση και για την καλύτερη απόδοση στα ελληνικά το νόημα του ΚΠ. Για παράδειγμα στο *Κείμενο 2* στο σημείο «*By Friday morning, no market was immune*», ο Έλληνας αναγνώστης δύσκολα θα καταλάβαινε την ακριβή σημασία της χρήσης του *by Friday morning*, στα ελληνικά μεταφρασμένο ως «*από την Παρασκευή το πρωί*» έτσι με μία δευτερεύουσα πρόταση συμπλήρωσα «*Από το πρωί της Παρασκευής, δηλαδή την επόμενη μέρα μετά το δημοψήφισμα της 23^{ης} Ιουνίου το 2016, καμία αγορά δεν έμεινε ανεπηρέαστη*». Σκοπός ήταν να μην διαταραχθεί η δομή του αρχικού κειμένου, αλλά φυσικά να διευκολυνθεί να μεταβιβαστεί όσο το δυνατόν καλύτερα η πληροφορία στα ελληνικά. Επιπλέον, στο *Κείμενο 1*, στο σημείο που αναφέρει

⁵ Κελάνδριας, 2016, 141

[after] the September 11 attacks, θεώρησα σωστό να διευκρινίσω το είδος των επιθέσεων εκείνης της ημέρας. Οπότε το απέδωσα ως: *μετά τις (τρομοκρατικές) επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου*. Σε άλλο σημείο παρέλειψα να μεταφράσω μία φράση του Υπουργού Τζόνσον Μπόρις “go whistle” καθώς δεν μπόρεσα να βρω την καλύτερη απόδοση, και το μετέφρασα νοηματικά *δήλωσε με σκληρή γλώσσα ότι οι ευρωπαίοι να μην περιμένουν ότι η Βρετανία θα πληρώσει περισσότερα από ότι έχει ήδη δώσει*.

γιατί ως γνωστών ήταν και μεγάλος αγωνιστής του υπέρ του Brexit, και μάλιστα του «σκληρού». Τα ονοματεπώνυμα πολιτικών και οικονομολόγων, επιπροσθέτως, στην πλειοψηφία τους τα μετέφερα στα ελληνικά όπως: *Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ(Stanford University), Σάντερλαντ(Sunderland), Ντιτρόιτ(Detroit), Ντέιβιντ Κάμερον(David Cameron)* καθώς είναι κάτι που συνηθίζεται. Ενώ σε κάποια σημεία διατήρησα την αγγλική ονομασία ορισμένων όπως : *Brexit, Grexit, Swati Dhingra, London School of Economics, Oxford Economics, Bruegel*.

Σε δεύτερο επίπεδο τήρησης των ελληνικών κανόνων σύνταξης και γραμματικής, υπήρξαν περιπτώσεις (διαγλωσσικά προβλήματα)⁶ όπου χρειάστηκε να χωρίσω τις μακροσκελείς προτάσεις των αγγλικών σε μικρότερες, έτσι ώστε να μην χάνεται το νόημα και η πληροφορία. Οι μακροσκελείς προτάσεις μετατράπηκαν σε μικρότερες, οι δευτερεύουσες διατηρήθηκαν σε διάφορα σημεία, ενώ η χρήση ερωτημάτων που υπάρχουν μέσα στα κείμενα δεν έχρηζαν αλλαγές. Τις διατήρησα καθώς ήταν άμεσα συνδεδεμένες με τη ροή του κειμένου και οποιαδήποτε αλλαγή θα άλλαζε την ομοιομορφία του μεταφράσματος.

Όσον αφορά τις δυσκολίες που συνάντησα σε επίπεδο ορολογίας, ανέτρεξα όχι μόνο σε διαδικτυακά λεξικά αλλά και σε έντυπα, προσπαθώντας να ερευνήσω την πιο διαδεδομένη χρήση από τα αγγλικά στα ελληνικά αυτών των όρων. Ερεύνησα ακόμη παράλληλα κείμενα με αυτές τις λέξεις, προκειμένου να καταλάβω τη χρήση τους και την ακριβή τους σημασία. Στα συγκεκριμένα άρθρα μπορούμε να εντοπίσουμε ένα μεγάλο εύρος οικονομικών, νομικών και τεχνικών όρων, οι οποίοι μπορούν να χαρακτηριστούν, ως προς την απόδοση τους, μέτριας δυσκολίας. Κάποιο από αυτούς τους όρους ήταν πιο εξειδικευμένοι και απαιτούσαν μεγαλύτερη έρευνα. Παραθέτω, σε αυτό το σημείο, ενδεικτικά κάποιους όρους που συνάντησα και χρειάστηκε να ερευνήσω την μετάφραση τους : *European Commission= Ευρωπαϊκή Επιτροπή, company= εταιρία, financial= οικονομικός, χρηματοπιστωτικός, hiring freeze= πάγωμα προσλήψεων, acquisition= εξαγορά, Business activity= επιχειρηματική δραστηριότητα, single market= ενιαία αγορά, tariff= δασμός GDP(Gross Domestic Product)= ΑΕΠ(Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν) κ.α.*

Στα κείμενα συναντήσαμε αρκετές φορές αρκτικόλεξα/ ακρωνύμια, τα οποία είναι ένας σύντομος τρόπος γραφής που προέρχεται από τα αρχικά γράμματα των λέξεων και γράφονται με κεφαλαία γράμματα αυτών. Έτσι αναζητήσα στο διαδίκτυο και σε παράλληλα κείμενα λέξεις όπως: *GDP(Gross Domestic Product)= ΑΕΠ(Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν), EU(European Union)= ΕΕ (Ευρωπαϊκή Ένωση), USA(United States of America)= ΗΠΑ (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)* . Στη περίπτωση όμως του U.K.(United Kingdom) σε κάθε περίπτωση μετέφραζα ως *Ηνωμένο Βασίλειο*, διότι στην

⁶ Κελάνδριας, 2016, 142

Ελλάδα έτσι συνηθίζεται να αποδίδεται. Για το WTO(World Trade Organization) το απέδωσα με τον όρο ΠΟΕ(Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου), μόλις μια φορά χρησιμοποιώντας την εξήγηση μέσα στην παρένθεση, για να διευκολύνω την κατανόηση του κειμένου καλύτερα. Για τους όρους *FTSE* (δείκτης του χρηματιστηρίου του Λονδίνου) και ο *DAX* (γερμανικός χρηματιστηριακός δείκτης) δεν βρήκα στα ελληνικά τη μετάφραση τους, καθώς είναι διεθνώς αναγνωρισμένοι δείκτες χρηματιστηρίου και αναπαράγονται με τον ίδιο τρόπο και στα ελληνικά μέσα ενημέρωσης.

Με λίγα λόγια τα λεκτικά στοιχεία των κειμένων αφετηρίας αποδόθηκαν στα ελληνικά είτε με τη χρήση συνωνύμων ρημάτων ή ακόμα και πιο απλών λέξεων, ή και ακόμη προχώρησα σε πιο ελεύθερες μεταφράσεις, έτσι ώστε να μην υπάρχουν συχνές επαναλήψεις ίδιων λέξεων αλλά και ακόμη να δώσω στο τελικό μετάφραση μια απόδοση ισάξια του κειμένου αφετηρίας. Χωρίς να διαφοροποιούμε από το αρχικό κείμενο, προκειμένου να μην προκύπτουν αντιφάσεις, κενά και παρερμηνείες, κατέφευγα σε συνώνυμα ελληνικών λέξεων για να διατηρήσω το ύφος των κειμένων αφετηρίας, προσαρμοσμένα στους ελληνικούς κανόνες και στις ανάγκες της ελληνικής γραφής.

Κλείνοντας, στα μη λεκτικά στοιχεία, όπου στη δική μας περίπτωση έχουμε τη χρήση εικόνων, ο διαδικασία που ακολούθησα ήταν η εξής. Μετέφερα τις εικόνες στο τελικό μετάφρασμα, διατηρώντας από κάτω και τη λεζάντα, μεταφράζοντας την, σε κάθε περίπτωση διεξοδικά και ορθολογικά. Επιπλέον πρόσθεσα μόνο τη λέξη *Πηγή* δίπλα από το Reuters. Ήθελα να υποδείξω την πηγή και την προέλευση των παρόντων εικόνων, χωρίς όμως και το ονοματεπώνυμο που υπήρχε δίπλα από την Πηγή.

5. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η Μετάφραση αποτελεί από την αρχαιότητα ένα μέσο διαπολιτισμικής επικοινωνίας μεταξύ λαών. Η ανθρωπότητα οφείλει στη μετάφραση, λόγω του γεγονότος ότι έχει συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην εξέλιξη αλλά και στη πορεία της.

Η μετάφραση, έχει το ενδιαφέρον της στραμμένο όχι μόνο στο κατανοεί και να μεταβιβάζει πληροφορίες σε τομείς της επιστήμης, της φιλοσοφίας και της λογοτεχνίας, αλλά δίνει έμφαση ακόμα περισσότερο στην απλή επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων.

Ως μετάφραση μπορούμε να αντιληφθούμε είτε τη διαδικασία μεταφοράς νοημάτων από μία γλώσσα σε μία άλλη, είτε το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, είτε ακόμη το συνδυασμό των δύο παραπάνω.

Ως επιστήμη, έχει πολλά να προσφέρει. Και προσφέρει στις μέρες τεράστιες ευκαιρίες επικοινωνίας και μεταφοράς πληροφοριών από γλώσσα σε γλώσσα, από πολιτισμό σε πολιτισμό.

Αποτελεί κινητήριο δύναμη και συνδετικό κρίκο μεταξύ πολλών επιστημών, των διεθνών σχέσεων του Κόσμου, με απώτερο σκοπό τη συνεργασία και την επικοινωνία.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η μετάφραση να μην ενώνει κόσμους, πολιτισμούς, ανθρώπους, επιστήμες. Η αποστολή του μεταφραστή είναι να είναι αυτός που θα καλύψει το κενό ανάμεσα σε δύο γλώσσες και να είναι αυτός που μεταλαμπαδεύσει με την προσπάθεια του και τις γνώσεις του τις πληροφορίες και το νόημα από έναν πολιτισμό σε έναν άλλον.

6. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Munday Jeremy, *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλίππατος Α., Μεταίχμιο, Αθήνα, 2002

Nord Christiane, *Η μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα*, μτφρ, Σίμος Π. Γραμμενίδης- Δέσποινα Δ. Λάμπρου, Δίαυλος, Αθήνα, 2014

Κελάνδριας Ι. Παναγιώτης, *Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων*, Δίαυλος, Αθήνα, 2007

Κελάνδριας Ι. Παναγιώτης, *Λειτουργική Διδακτική της Μετάφρασης*, Δίαυλος, Αθήνα, 2016

Έντυπα Λεξικά:

Oxford Greek-English Learner's Dictionary, edit by D. N. Stavropoulos

Oxford English-Greek h Learner's Dictionary, edit by D. N. Stavropoulos

Ηλεκτρονικά λεξικά

<https://el.glosbe.com>

<http://www.wordreference.com>

<https://www.linguee.com/>